

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 38.

Anden Session.

16de Møde.

Torsdagen den 31te October.

(Fortsat).

Monrad (fortsat): Ja, men husk vel paa, at Folkerepresentationen deler sig i Folkething og Landsting, og man kan derfor ikke ret vel gaae hen og skjære den ene Deel væk og derefter sige: see, dette stemmer overeens med Grundsætningerne i Grundloven. Med samme Ret kunde det ærede Medlem forlange, at man, til at kunne vælges som Medlem til Sogneraadet, skulde have 1200 Rbd. i Indtægt, og sige, at dette stemmede overeens med Grundloven. (Ratter.) Det gaaer virkelig ikke an, at tage det ene af Thingene bort og kun forbeholde sig en Overeensstemmelse med den Grundsætning, som ligger til Grund for det andet. Jeg for min Deel sætter ligesaa stor Pris paa Landstinget som paa Folkethinget, med den Undtagelse, at jeg selv er Medlem af dette sidste. (Ratter.) Jeg finder saaledes, i Henhold til mit Anførte, aldeles ingen Spor af, at den ærede Rigsdagsmand har tænkt paa i Forslaget at gennemføre med Hensyn til Balgbarheden noget til Grundloven Svarende. Jeg anseer det imidlertid, netop for at bevare Grundlovens Aand, aldeles nødvendigt, at selv om man med Hensyn til en vis Deel giver frie Balg, saa maa man med Hensyn til den anden Deel fastsætte bundne Balg, — Balg, som ere bundne til visse bestemte Indtægter. Derved troer jeg netop, at man først, som et æret Medlem bemærkede, fører Grundloven ind i Livet; thi ved at føre dette Forslag ind i Livet, fører man noget Andet end Grundloven ind i Livet. Jeg maa i denne Henseende forøvrigt bemærke, at jeg paa ingen Maade deler den ærede Rigsdagsmands Anskuelse. — Dette

være sagt som en Mellemfætning om, at Grundloven ikke allerede skulde være ført ind i Livet, men kun skulde staae paa Papiret; thi vi, som sidde her, vi høre virkelig til Livet, og man kan derfor ikke sige, at Grundloven kun er Noget, som blot staaer paa Papiret. Ja, naar der blot var udkommet en Grundlov, saaledes som f. Ex. i Østerrig, og der derefter slet ikke var foretaget Valg og Rigsdagen ikke var kommen sammen, saa havde vi kun en Grundlov paa Papiret, saa var den ikke ført ind i Livet.

Jeg gaaer dernæst over til at omtale et Punkt, der for mig har frembudt en Bannselighed, idet jeg nemlig ikke fuldkommen har forstaaet hvad der er udtalt i Forslagets §§ 16, 17, 18, 19 og 20; det er mig ikke klart, jeg er snart kommen til een, snart til en anden Fortolkning. Det forekommer mig efter § 20, naar jeg holder mig til denne § alene, at Communalbestyrelsen skal overdrages til en Communefoged, som kan lønnes, — det staaer vel ikke i denne §, men i en anden —; men jeg troer ikke, at denne Skaben af tusinde eller nogle tusinde lønede Embedsmænd egentlig vil føre til Besparelser (Ratter). Jeg troer vistnok, at naar man gaaer den Vej med Hensyn til den communale Udvikling, vil man ikke fremkalde de Besparelser, som den ærede Finantsminister under Deres lydelige Bisald, mine Herrer! stillede i et saa smukt Lys, de Besparelser, som skulde være en Følge af den nye Commune-Ordnung; thi jeg troer ikke, at det vil kunne ansees for Besparelse, at Udgifter vel ikke afholdes af Statskassen, naar de dog falde Kommunekassen til Byrde. En saadan Overførelse af Udgifter fra Statskassen til Kommunekassen er nemlig ikke nogen Besparelse, idet det jo dog bliver de samme Mennesker, der maae yde Bidrag dertil, og det vil